

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VIII. évfolyam — 24. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1958. június 14.

Segítik a KISZ-t

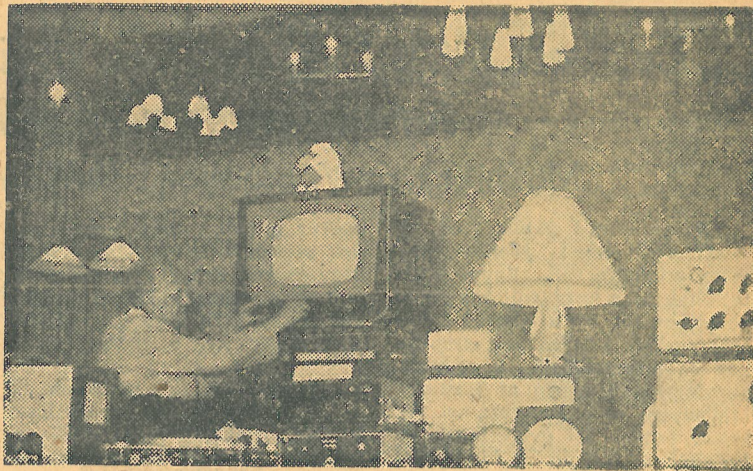
Az elmúlt hetekben tartotta a Péti Nitrogénművek üzemi tanácsa megalkulása óta a harmadik ülését. Ez alkalommal mintegy 220.000 forint sorsáról döntöttek, hogy mire, mennyi összeget fordítsanak. Itt hagyták jóvá, hogy az ifjúság, a KISZ szervezet támogatására több ezer forintot fordítsanak. Ebből tervezik az ifjú gárdisták részére az egyenruhák megvásárlását. Már az V. Keszthelyi Ifjúsági Béketalálkozóan egyenruhában akarnak részt venni.

Bányászok a termelészövetkezetért

Több, mint két hónapja, hogy az S II-akna dolgozói felkeresték a városi Kossuth termelészövetkezetet, hogy segítséget nyújtsanak a szövetkezet munkájához. Azóta rendszeresen felkeresik a termelészövetkezet tagjait, nemcsak politikai felvilágosító munkával adnak tanácsot, vagy javaslatot, hanem mint a tsz patronálói közvetlen segítséget is nyújtanak. Az elmúlt héten például pénteken, a termelészövetkezet darálójához szükséges motort vitték el kijavítva, melyet a bányász dolgozói készítettek el, ugyancsak ekkor vitték el azt a lovaskocsit is, melyet kijavítottak, s még lópatkót is ad-

tak a tsz-nek. Ezen a napon beszélgettek többek között a szövetkezet takarmánygondjairól is. Megtudták, hogy közel 50 hold löhere van kaszálatlanul, ennek kézierővel való lekaszálása hosszú időt vesz igénybe és fárasztó is. Ezért a gépi kaszálást javasolták, csak-hogy a fűkaszaló géppel is baj van. Az S II-aknától ott levő elvtársak elhozták a fűkaszaló gépet, s kedden már kijavítva vissza is vitték a termelészövetkezetnek. Ilyen és ehhez hasonló segítséget nyújtanak az üzemi dolgozói a termelészövetkezet tagjainak, hogy ezzel is segítsék és erősítsék a munkáspárti szövetkezetet.

Híradástechnikai kiállítás

A híradástechnikai kiállítás egyik részlete.

Jól halad a nagyjavítás Péten

Nagy munkában vannak a Péti Nitrogénművek dolgozói. Kedden kezdték meg a szokásos évi nagyjavítási munkálatokat, amelyre már hetekkel ezelőtt készültek. Az első napok azt mutatják, hogy az előkészítő munkák sikerrel jártak. Hétfőn délelőtt a központi javító műhely szerelő csarnokában a gyár dolgozói, a vállalat vezetőivel a nagyjavítás előtti utolsó megbeszélésüket tartották. Ezen a megbeszélésen különösen a minőségi munka fontosságáról volt szó. Hisz az a cél, hogy a nagyjavítási munkálatokat a kitűzött határidő előtt egy két nappal előbb végezzék el. Ugyanis, ha a nagyjavítást két nappal előbb fejezik be a kitűzött időnél, vagyis két nappal előbb indul be a termelés, akkor az évi nyereségrészesedéshez járulnak hozzá, melyből a vállalat valamennyi dolgozójának csak haszna lehet. Ezért fontos az is, hogy minőségileg jó munkát végezzenek valamennyi üzemi részben, mert ettől függ az év hátralevő hónapjainak további termelési eredménye.

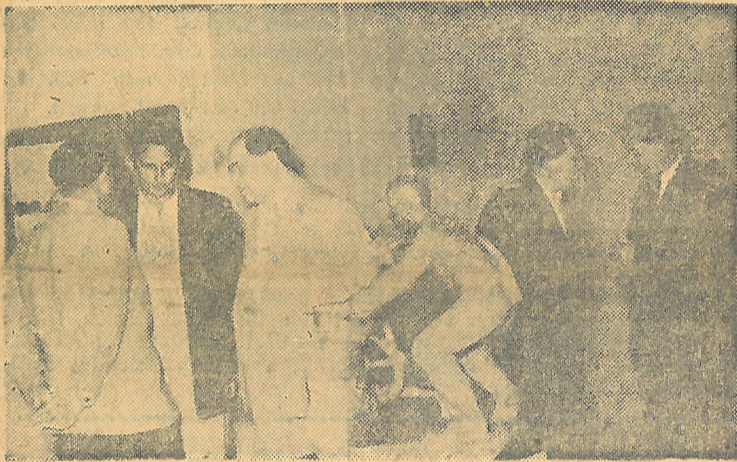
A Péti Nitrogénművekben járva mindenütt csak a nagyjavításról hallunk. Erre fordítanak minden időt. Brigádokat szerveznek, hogy meggyorsítsák a munkákat. A katalizátor cserélésére is két brigád alakult. Egy-egy brigádban 12 fő van, fizikai, műszaki, adminisztratív dolgozók. A katalizátor cserélésének munkálataihoz pénteken reggel kezdtek hozzá.

Az ifjúság is részt vállalt a nyári nagyjavítási munkálatokból, a KISZ alapszervezetek irányításával brigádokat alakítottak, akik már a nagyjavítás első napjaiban munkához láttak. A brigádok a javítási idő alatt dolgoznak így együtt. A telepfenntartásnál egy átványozó KISZ brigád, míg a műszerész műhelyben két KISZ brigád alakult. Rájuk is nagy munka vár ezen időszak alatt. Az egész vállalat műszerpark tisztítását kell végezni, olyan munkálatokat, melyeket üzemeltetés közben nem lehet: mérőperem kiszedést stb. A fiatalok szorgalommal láttak munkához, reméljük, nem lesz eredménytelen.

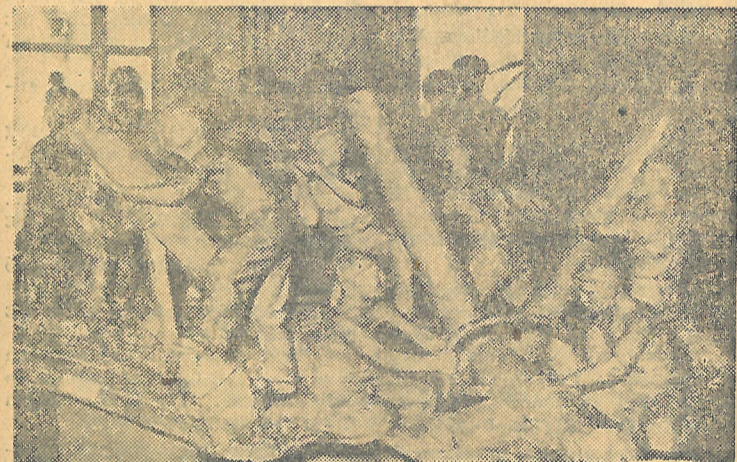
30 tanuló dolgozik a szünidőben

Az iskolai szünidő megkezdésével a Péti Nitrogénműveknél 2—2 hétre 15—15 tanulónak biztosítanak munkát. Nem lesz nehéz munkájuk a fiataloknak, mert csak a gyárudvar gazolásában, tisztántartásában segíthetnek, de valamennyien jól járnak. Egyrészt azért, mert néhány száz forintot keresnek, amelyet új tanszereik felszerelésére, vagy egyéb hasznos célra fel tudnak használni. Másrészt azért, mert módjuk lesz megismerni az üzemet, amelynek hasznát veszik majd az iskolában.

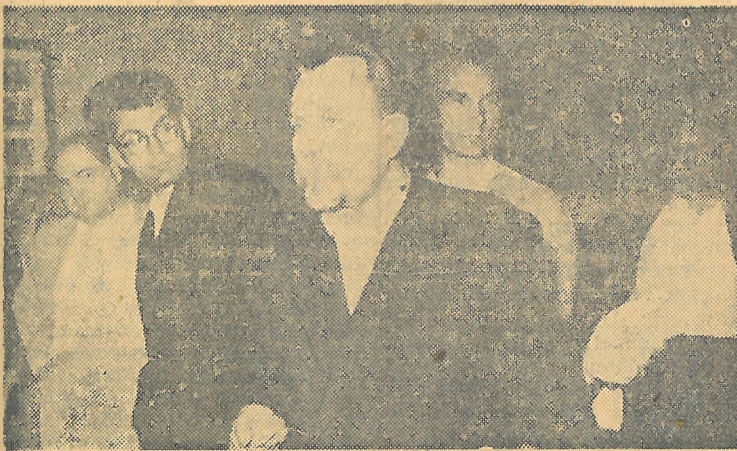
Képek Szabó István szobrász kiállításáról

A látogatók elragadtatással beszélnek a kiállításról.

Munkában a Donbasz-brigád.

A művész életéről, munkásságáról beszél.

Megváltozott lapunk előfizetési díja

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy lapunk előfizetési díja az „Új Várpalota” című hetilap 6 oldalban történő megjelenésével megváltozott. Ezt a változást az újság megnövekedett oldalterjedelme tette szükségessé. Ez természetes is, hisz a 6 oldalas újság előállításának költségei lényegesen magasabbak. E szükséges intézkedés eddig a tájékoztatás hiányában nem történt meg.

Ismeretes olvasóink előtt, hogy a népgazdaság minden ágában reális gazdálkodást kell folytatni, szükséges volt tehát, hogy a harmadik negyedévtől, azaz július 1-től lapunk, az „Új Várpalota” előfizetési díját a korábbi példányonkénti 30 fillér helyett 50 fillérré állapítsák meg felsőbb szerveink. Az előfizetési díj egy negyedévre 6 forint.

„Új Várpalota” szerkesztősége.

Ballagás

Hosszan berregő hangon szól a csengő. A folyosó, amely a gyermekszívalytól hangos, pillanatok alatt csendes, néma. Pedig sokszor hallották a 8 év alatti csengőt. Mégis oly szorongó érzés szorította össze a szíveket. Búcsúzást jelzett a kis harang csengője. Ünneppélyesen búcsúznak a leányiskola 8. osztályos tanulói. Száll a búcsúdál, s a folyosó végéről megindul 60, sötét-kék aljba, fehér blúzba öltözött leány. „Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek...”

Sorbajárják az osztályokat. Valóban hosszú út lesz, hiszen most indulnak az élet felé, önálló emberek lesznek és nem fogja kezüket senki. Eddig mellettük álltak a szülők, nevelők és feltűrték lépeteiket. Egyedül kell menniük az élet göröngyös útjain, életüknek egyik legszébb szakasza, a gyermekkor zárult le, kedves, megható ünnepség alkalmával. A most végzett tanulók között lesznek, akik

még vizsgáznak matematikából és kémiából. De a többség munkahelyekre kerül és az élet vizsgáztatja őket becsületből, szeretelemből, emberségből. Halkan, búsan száll a dal az iskola falai között, majd az iskola udvarába vonul a gyermekcsereg, ahol annyi szép, kedves, vidám perc köti le őket. Kezdetét veszi az ünnepély. A VIII. osztályosok nevében Lukács Mária mond búcsúzt.

— Most mi búcsúzzunk. Búcsúzzunk kedves igazgató bácsitól, aki bár csak egy esztendeje tanít, vezet bennünket, mégis mindannyian megszerettük. Búcsúzzunk szeretett osztályfőnökeinktől, akik 4 éven át úgy oktattak bennünket, mint otthon az édesanyjánk. Nekik köszönhetjük, hogy osztályunkat valóban otthonunknak éreztük és társainkat megtanultuk testvérként szeretni. Köszönjük, hogy segítettek a sokszor oly bonyolultnak lát-

szó feladatok megoldásában. — Ahogy a szavakat mondja, elcsuklik a hangja, majd így folytatja. — Kérjük, ne haragudjanak ránk, mert mi nem akarattal okoztunk bánatot. Diákos csinyjeinket bocsássák meg, mi úgy szeretnénk elmenni ebből az iskolából, ahol csak szépet és jót vittünk magunkkal. Búcsúzzunk tőled szeretett iskola, öreg udvar, kert, padok, tornaterem. Sok kedves napot töltöttünk el itt, most érezzük csak, hogy mennyire fáj a búcsúzás, ahogy tanárainkkal, pajtásainkkal iskola éveink befejezésének e néhány percét együtt töltjük.

A szülők, tanárok és mindazok, akik részt vettek a leányiskola végzett tanulóinak ballagásán, környez szemmel hallgatták a búcsú szavait. — Bizunk abban és tudjuk, hogy megálljuk helyünket, bármerre is sodor bennünket az élet. A jövőbe vetett mély hitet a nyolcadikosok nevében Juhász

Gyula szavaival zárta Lukács Mária.

„Az emberért megyünk mi küzdelemre, a fegyverünk: tudás és szeretet, akarjuk és kiküzdjük, hogy derengjen a boldog béke már a föld felett.”

Majd a VII. osztályosok vesznek búcsút a most végzett tanulóktól. Aztán tanuló a tanártól, tanár a tanulóól, gyermek a szülőitől, a szülői munkaközösségtől, azoktól az édesanyjától, akik nyolc éven át végig kísérték gyermekeiket, s fáradtságot nem ismerve dolgoztak gyermekeikért.

A kedves, megható szavak után újra felcsendül az ének, de most már együtt énekel gyermek és felnőtt, majd a végzetek, akik megégyeszer végigjárják az iskola termeit, amelyet erre a napra nagy szorgalommal öltöztettek ünnepelőbe. Virágok, díszített termek, kedves feliratok ékesítik a táblákat, mely egyben biztatást is ad az életbe induló fiataloknak.